

Дай ръжница, виж', дъшице,

Сърдце-то ми колко тъпа!

Лиз мене си не жалбишъ,

Зарад' тебе сал' живѣшъ.

Цалѹнима, мило наше!

Да оздравятъ мой-тѣ рани.

— =o= —

(Чибъчи юкъ.)

А погледай, и да видишъ красата!

Оле хъбос'! Оле чудо на цветта!

Изгори ма, умори ма тъз' мола.

Гледай, гледай какъ постъпва превичка

Близдалъ ли ги друга таквас' младичка,

Бѣлоника, черноска, гладичка?

Расперила като павлинъ тъз' кога;

Аленей са кат' трандафелъ по рокъ,

Тѣзи лъжи как-щъ да ги поискъ.

Молитига, виж' дъшице, какъ гори

Дай ми вола да прѣгърнъ тъз' снага,

Междъ нени да припади, да умръ.

Не ша-остани саль на тебе този цветъ;

Прѣцветава и хъбос'-та като цветъ;

Дай ѝ менъ да га радвамъ дор' съмъ младъ.

— =o= —